Iona

Cartea lui Iona

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:27:36

CAPITOLUL 1

1:1 Și a venit cuvântul Domnului către Iona fiul lui Amitai, spunând,

1:2 Scoală-te, și du-te în Ninive cetatea cea mare, și predică în ea! Căci s-a urcat strigătul răutății ei la Mine.

1:3 Și s-a ridicat Iona ca să fugă la Tars, *departe* de fața Domnului. Și a coborât la Iope. Și a găsit o corabie mergând la Tars, și a dat prețul lui, și a urcat în ea să navigheze cu ei la Tars *departe* de fața Domnului.

1:4 Și Domnul a ridicat un vânt pe mare, și a devenit mare agitația valurilor în mare, și corabia era în pericol să se sfărâme.

1:5 Și s-au înfricoșat marinarii, și au strigat fiecare la dumnezeul lui. Și o expulsie au făcut de vase †, cele din corabie, în mare, să se ușureze de ele. Iona însă a coborât în pântecele † corăbiei, și dormea, și sforăia.

1:6 Și s-a apropia de el căpitanul, și i-a zis, Tu de ce sforăi? Scoală-te, cheamă pe Dumnezeul tău, așa încât să *ne* scape Dumnezeu pe noi, și nicidecum să nu pierim.

1:7 Și au zis fiecare către aproapele lui, Veniți să tragem la sorți, și să cunoaștem pentru ce motiv răul acesta este peste noi. Și au tras la sorți, și a căzut sorțul pe Iona.

1:8 Și au zis către el, Spune în adevăr, pentru ce motiv răul acesta este peste noi? Care îți este ocupația †, și de unde vii, și din ce fel de loc, și din ce fel de popor ești tu?

1:9 Și a zis către ei, Rob al Domnului sunt eu, și Dumnezeului cerului eu mă închin, Cel care a făcut marea și uscatul.

1:10 Și s-au înfricoșat bărbații cu o frică mare, și au zis către el, De ce ai făcut aceasta? Căci luaseră cunoștință bărbații că de fața Domnului † fugea, căci le spusese.

1:11 Și au zis către el, Ce să-ți facem, și să se retragă † marea de la noi? Căci marea continua † să crească și se ridica mai mult agitația valurilor.

1:12 Și a zis Iona către ei, Ridicați-mă și aruncați-*mă* în mare, și se va opri marea față de voi; deoarece eu cunosc că datorită mie această mare agitație a valurilor asupra voastră este.

1:13 Și se străduiau bărbații să se întoarcă spre pământ, și nu puteau, căci marea continua să urce, și se ridica mai mult peste ei.

1:14 Și au strigat către Domnul, și au zis, În niciun fel, Doamne, să nu *ne* pierzi datorită sufletului omului acestuia, și să nu pui asupra noastră sânge drept, fiindcă Tu, Doamne, în ce fel vrei, faci!

1:15 Și *l*-au luat pe Iona, și l-au aruncat în mare. Și s-a oprit marea din clătinarea ei.

1:16 Și s-au înfricoșat bărbații *aceia* cu frică mare de Domnul, și au jertfit o jertfă Domnului, și în mod divin au făgăduit făgăduințe divine.

1:17 Și a poruncit Domnul unui cetaceu mare să-*l* înghită pe Iona. Și a fost Iona în pântecele cetaceului trei zile și trei nopți.

CAPITOLUL 2

2:1 Și s-a rugat Iona către Domnul Dumnezeul lui din pântecele cetaceului.

2:2 Și a zis, Am strigat în necazul meu către Domnul Dumnezeul meu, și El m-a ascultat. Din pântecele Hadesului *a ieșit* strigătul meu; Tu ai auzit glasul meu.

2:3 M-ai aruncat în adâncimile inimii mării, și râurile m-au încercuit. Toate talazurile Tale și valurile Tale peste mine au trecut.

2:4 Și eu am zis, Sunt lepădat de la ochii Tăi. Atunci voi mai adăuga să privesc la templul Tău cel sfânt?

2:5 S-a revărsat împrejurul meu apa până în suflet. Abisul m-a încercuit până la ultima limită; s-a dus în jos capul meu.

2:6 În fisurile *rădăcinilor* munților am coborât, în pământul care, zăvoarele lui, încuietori veșnice *sunt*. Și să se ridice din stricăciune viața mea, Doamne Dumnezeul meu.

2:7 Pe când se despărțea de mine sufletul meu, de Domnul mi-am amintit, și să vină la Tine rugăciunea mea, în templu Tău sfânt.

2:8 Cei ce păzesc † vanitățile † și minciunile, mila Lui au părăsit-*o*.

2:9 Eu însă cu glas de laudă recunoscătoare și mulțumire † voi jertfi Ție. Toate angajamentele *mele* divine le voi achita față de Tine. Căci salvarea mea *e* de la Domnul.

2:10 Și s-a poruncit de la Domnul către cetaceu, și *l*-a scos pe Iona pe uscat.

CAPITOLUL 3

3:1 Și a venit cuvântul Domnului către Iona de-a doua oară, spunând,

---

1:5 † mărfurile transportate
1:5 † cală
1:8 † activitatea, meseria
1:10 † lit: era pe fugă
1:11 † oprească
1:11 † mergea

2:8 † fac de gardă
2:8 † deșertăciunile
2:9 † mărire

3:2 Scoală-te, du-te în Ninive cetatea cea mare; și predică în ea potrivit predicării pe care mai înainte Eu am vorbit-*o* către tine.

3:3 Și s-a sculat Iona, și s-a dus în Ninive precum vorbise Domnul. Și Ninive era o cetate mare pentru Dumnezeu, cam cât umbletele unei căi de trei zile.

3:4 Și a început Iona să meargă în cetate, cât un mers de o zi. Și a predicat și a zis, Încă trei zile, și Ninive va fi răsturnată.

3:5 Și au crezut bărbații din Ninive pe Dumnezeu, și au proclamat un post, și s-au îmbrăcat cu saci de la cel mai mare al lor până la cel mai mic al lor.

3:6 Și s-a apropiat cuvântul de împăratul din Ninive. Și s-a ridicat de pe tronul lui, și și-a scos costumul lui de pe sine, și s-a înfășurat cu sac, și a șezut în cenușă.

3:7 Și s-a proclamat și s-a spus în Ninive prin împăratul, și prin mai marii lui, spunând, Oamenii, și vitele, și boii, și oile, să nu guste, nici să nu pască, și apă să nu bea.

3:8 Și să se înfășoare cu saci oamenii și vitele. Și au strigat către Dumnezeu în mod fierbinte. Și s-a întors fiecare de la calea lor cea cumplită, și de la nedreptatea cea din mâna lor, spunând,

3:9 Cine știe dacă nu se va căi Dumnezeu, și Se va întoarce de la urgia mâniei Lui, și chiar nu vom pieri?

3:10 Și a văzut Dumnezeu lucrările lor, că s-au întors de la căile lor cele cumplite; și S-a căit Dumnezeu cu privire la răul pe care vorbise să li-*l* facă; și nu *l*- a făcut.

CAPITOLUL 4

4:1 Și s-a întristat Iona cu întristare mare, și era făcut de rușine †.

4:2 Și s-a rugat către Domnul, și a zis, O, Doamne nu acestea *erau* cuvintele mele, încă fiind eu în țara mea? Pentru aceasta am prevăzut să fug la Tars; întrucât cunoșteam că Tu *ești* milos și îndurător, îndelung răbdător și plin de milă, și că Te căiești cu privire la rele.

4:3 Și acum, Stăpâne Doamne, ia sufletul meu de la mine, căci mai bună *e* moartea mea decât viața.

4:4 Și zise Domnul, Ești peste măsură de întristat tu?

4:5 Și a ieșit Iona din cetate, și a șezut înaintea cetății, și și-a făcut acolo un cort, și s-a așezat sub el, până când va vedea ce va fi cu cetatea.

4:6 Și a poruncit Domnul Dumnezeu o curcubitacee, și s-a înălțat deasupra capului lui Iona, ca să fie umbră deasupra capului lui, ca să-l umbrească de necazurile lui. Și s-a bucurat Iona de curcubitacee *cu* bucurie mare.

4:7 Și a poruncit Dumnezeu un vierme dis de dimineața a doua zi, și a lovit curcuibitaceea, și s-a uscat.

4:8 Și a avut loc în același timp răsăritul soarelui, și a poruncit Dumnezeu un vânt fierbinte să ardă; și a lovit soarele peste capul lui Iona, și el s-a demoralizat, și *își* refuza viața lui, și zicea, Mai bine pentru mine să mor decât să trăiesc.

4:9 Și zise Dumnezeu lui Iona, Ești peste măsură de întristat tu pentru curcubitacee? Și el zise, Peste măsură de întristat *sunt* eu, până la moarte.

4:10 Și zise Domnul, Tu, cu adevărat, ai scrupule † pentru curcubitacee, pentru care nu ai suferit necazuri asupra † ei, nici nu ai hrănit-o; care a venit la existență în timpul nopții, și în timpul nopții a pierit.

4:11 Iar Eu nu voi avea scrupule față de Ninive cetatea cea mare, în care locuiesc în ea mai mult de douăsprezece *ori* zece mii † de oameni, care nu cunosc dreapta lor sau stânga lor, și vite multe?

4:1 † era încurcat, era bulversat

4:10 † ai cruțat
4:10 † despre, pentru
4:11 † 20.000: o sută douăzeci de mii